

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο: εξουσίες

Μέσω της εκτέλεσης των διαφόρων λειτουργιών του, το Κοινοβούλιο διαδραματίζει πλήρως τον θεσμικό του ρόλο στη διαμόρφωση των ευρωπαϊκών πολιτικών. Ο σεβασμός των δημοκρατικών αρχών σε ενωσιακό επίπεδο εξασφαλίζεται μέσω της συμμετοχής του Κοινοβουλίου στη νομοθετική διαδικασία, των εξουσιών που διαθέτει σε σχέση με τον προϋπολογισμό και τον έλεγχο, της συμμετοχής του στην αναθεώρηση των Συνθηκών, καθώς και του δικαιώματός του να παρίσταται ενώπιον του Δικαστηρίου.

Νομική βάση

Άρθρα 223 έως 234 και 314 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Στόχοι

Το Κοινοβούλιο, ως θεσμός που αντιπροσωπεύει τους ευρωπαίους πολίτες, αποτελεί το δημοκρατικό θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Προκειμένου να διασφαλίσει στην ΕΕ πλήρη δημοκρατική νομιμοποίηση, οφείλει να συμμετέχει πλήρως στη νομοθετική διαδικασία της Ένωσης και να ασκεί, εξ ονόματος των πολιτών, πολιτικό έλεγχο επί των άλλων θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

Εξουσίες συνταγματικού χαρακτήρα και εξουσίες κύρωσης (1.2.4)

Μετά την Ενιαία Ευρωπαϊκή Πράξη (ΕΕΠ), η σύναψη οποιασδήποτε συνθήκης προσχώρησης νέου κράτους μέλους, καθώς και οποιασδήποτε συνθήκης σύνδεσης, υπόκειται στη σύμφωνη γνώμη του Κοινοβουλίου. Η ΕΕΠ καθιέρωσε επίσης αυτήν τη διαδικασία για διεθνείς συμφωνίες οι οποίες έχουν σημαντικές δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Ένωση (αντικαθιστώντας τη διαδικασία συνεννόησης που θεσπίστηκε το 1975). Η Συνθήκη του Μάαστριχτ την επέκτεινε στις συμφωνίες οι οποίες ορίζουν ένα ειδικό θεσμικό πλαίσιο ή συνεπάγονται τροποποιήσεις πράξης που έχει εγκριθεί σύμφωνα με τη διαδικασία της συναπόφασης. Το Κοινοβούλιο παρέχει τη σύμφωνη γνώμη του (από την εποχή της Συνθήκης του Μάαστριχτ) και στις πράξεις σχετικά με την εκλογική διαδικασία. Από την εποχή της Συνθήκης του Άμστερνταμ, η σύμφωνη γνώμη του απαιτείται στην περίπτωση που το Συμβούλιο επιθυμεί να δηλώσει ότι υφίσταται σαφής κίνδυνος σοβαρής παραβίασης των θεμελιωδών αρχών της ΕΕ εκ μέρους κάποιου κράτους μέλους προτού διατυπωθούν συστάσεις ή προτού κινηθεί η διαδικασία επιβολής κυρώσεων στο εν λόγω κράτος μέλος. Αντιστρόφως,

για την αναθεώρηση του καθεστώτος των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απαιτείται η έγκριση του Συμβουλίου.

Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, το Κοινοβούλιο είναι πλέον σε θέση να αναλαμβάνει πρωτοβουλία για την αναθεώρηση των Συνθηκών και έχει τον τελευταίο λόγο όσον αφορά την αναγκαιότητα σύγκλησης Συνέλευσης για την προετοιμασία μελλοντικής τροποποίησης των Συνθηκών (άρθρο 48 παράγραφοι 2 και 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ)).

Συμμετοχή στη νομοθετική διαδικασία (1.2.3)

Το Κοινοβούλιο συμμετέχει στην έκδοση νομοθετικών πράξεων της Ένωσης σε διάφορους βαθμούς, σύμφωνα με την εκάστοτε νομική βάση. Ο ρόλος του έχει προοδευτικά εξελιχθεί από μια αποκλειστικώς γνωμοδοτική συμμετοχή στη συναπόφαση επί ίσοις όροις με το Συμβούλιο.

A. Συνήθης νομοθετική διαδικασία

Από την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Νίκαιας (1.1.4), η διαδικασία συναπόφασης εφαρμόστηκε σε 46 νομικές βάσεις της Συνθήκης ΕΚ. Η διαδικασία αυτή έθετε, κατ' αρχήν, το Κοινοβούλιο σε ισότιμη βάση με το Συμβούλιο. Σε περίπτωση επίτευξης συμφωνίας, η πράξη εγκρινόταν σε πρώτη ή σε δεύτερη ανάγνωση· σε περίπτωση όμως που τα δύο όργανα δεν κατέληγαν σε συμφωνία, η πράξη εγκρινόταν μόνο μετά από επιτυχή ολοκλήρωση της διαδικασίας συνδιαλλαγής.

Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας (1.1.5), η διαδικασία συναπόφασης κατέστη η συνήθης νομοθετική διαδικασία (άρθρο 294 της ΣΛΕΕ). Περισσότερες από σαράντα νέες πολιτικές υπόκεινται σε αυτή τη διαδικασία, σε τομείς όπως η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη, το εξωτερικό εμπόριο, η περιβαλλοντική πολιτική και η Κοινή Γεωργική Πολιτική (ΚΓΠ).

B. Διαβούλευση

Η διαδικασία διαβούλευσης συνεχίζει να εφαρμόζεται στην περίπτωση των άρθρων 27, 41 και 48 της ΣΕΕ και στη φορολογία, τον ανταγωνισμό, την προσέγγιση των νομοθεσιών που δεν αφορούν την εσωτερική αγορά, καθώς και σε ορισμένες πτυχές της κοινωνικής πολιτικής.

Γ. Συνεργασία (έχει καταργηθεί)

Η λεγόμενη διαδικασία συνεργασίας (πρώην άρθρο 252 της Συνθήκης ΕΚ) θεσπίστηκε με την Ενιαία Πράξη και επεκτάθηκε με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ στους περισσότερους τομείς της νομοθεσίας στους οποίους το Συμβούλιο αποφασίζει με πλειοψηφία. Η διαδικασία αυτή υποχρέωνε το Συμβούλιο να λαμβάνει υπόψη σε δεύτερη ανάγνωση τις τροπολογίες εκείνες του Κοινοβουλίου που είχαν εγκριθεί με απόλυτη πλειοψηφία, εφόσον έγιναν δεκτές από την Επιτροπή. Η θέσπισή της σήμανε τη γένεση της πραγματικής νομοθετικής εξουσίας του Κοινοβουλίου αλλά στη συνέχεια καταργήθηκε όταν ετέθη σε ισχύ η Συνθήκη της Λισαβόνας (1.1.5).

Δ. Σύμφωνη γνώμη

Μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης του Μάαστριχτ, η διαδικασία της σύμφωνης γνώμης εφαρμοζόταν σε ορισμένους νομοθετικούς τομείς στους οποίους το Συμβούλιο

αποφασίζει με ομοφωνία και οι οποίοι περιορίστηκαν δυνάμει της Συνθήκης του Άμστερνταμ στα διαρθρωτικά Ταμεία και στο Ταμείο Συνοχής.

Σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, υπάρχουν ορισμένοι νέοι τομείς που υπόκεινται σε αυτή τη διαδικασία, εφεξής «διαδικασία έγκρισης», για παράδειγμα τα άρθρα 7, 14, 17, 27, 48, 50 της ΣΕΕ και τα άρθρα 19, 83, 86, 218, 223, 311, 312 της ΣΛΕΕ και τα μέτρα που πρέπει να εγκρίνονται από το Συμβούλιο όταν η δράση της Ένωσης θεωρείται απαραίτητη και οι Συνθήκες δεν προβλέπουν τις απαραίτητες αρμοδιότητες (άρθρο 352 της ΣΛΕΕ).

E. Δικαίωμα πρωτοβουλίας

Με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ το Κοινοβούλιο απέκτησε το δικαίωμα νομοθετικής πρωτοβουλίας, το οποίο όμως περιορίζεται στη δυνατότητα του Κοινοβουλίου να καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση. Το δικαίωμα αυτό διατηρήθηκε στη Συνθήκη της Λισαβόνας (άρθρο 225 της ΣΛΕΕ) και ορίζεται λεπτομερέστερα σε μια διοργανική συμφωνία μεταξύ του Κοινοβουλίου και της Επιτροπής.

Εξουσίες επί του προϋπολογισμού (1.2.5)

Η Συνθήκη της Λισαβόνας εξαλείφει τη διάκριση μεταξύ των υποχρεωτικών και των μη υποχρεωτικών δαπανών. Θέτει το Κοινοβούλιο σε ισότιμη βάση με το Συμβούλιο όσον αφορά την ετήσια διαδικασία προϋπολογισμού, η οποία σήμερα προσομοιάζει με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία.

Το Κοινοβούλιο παραμένει ένα από τα δύο σκέλη της αρμόδιας επί του προϋπολογισμού αρχής (άρθρο 314 της ΣΛΕΕ). Συμμετέχει στη δημοσιονομική διαδικασία ήδη από το στάδιο της προετοιμασίας του προϋπολογισμού, ιδίως σε ό,τι αφορά τον ορισμό των γενικών κατευθυντήριων γραμμών και το είδος των δαπανών. Εγκρίνει τον προϋπολογισμό και ελέγχει την εκτέλεσή του (άρθρο 318 της ΣΛΕΕ). Χορηγεί απαλλαγή για την εκτέλεση του προϋπολογισμού (άρθρο 319 της ΣΛΕΕ).

Τέλος, το Κοινοβούλιο πρέπει να εγκρίνει το Πολυετές Δημοσιονομικό Πλαίσιο (ΠΔΠ) (άρθρο 312 της ΣΛΕΕ). Το ΠΔΠ για την περίοδο 2014-2020 είναι το πρώτο που υπόκειται στους κανόνες της ΣΛΕΕ.

Έλεγχος της εκτελεστικής εξουσίας

Το Κοινοβούλιο διαθέτει διάφορες εξουσίες ελέγχου. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζει την ετήσια γενική έκθεση που του υποβάλλει η Επιτροπή (άρθρο 233 της ΣΛΕΕ) και επιβλέπει, από κοινού με το Συμβούλιο, τις εκτελεστικές και τις κατ' εξουσιοδότηση πράξεις της Επιτροπής (άρθρα 290 και 291 της ΣΛΕΕ).

A. Διορισμός της Επιτροπής

Το Κοινοβούλιο άρχισε να εγκρίνει άτυπα τον διορισμό της Επιτροπής από το 1981, ελέγχοντας και εγκρίνοντας το πρόγραμμα εργασιών της. Ωστόσο, μόνο μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης του Μάαστριχτ (1992) καθίσταται αναγκαίο να παρέχει το Κοινοβούλιο εκ των προτέρων την έγκρισή του για τον διορισμό από τα κράτη μέλη του Προέδρου και των μελών της Επιτροπής ως συλλογικού οργάνου. Η Συνθήκη του Άμστερνταμ προχώρησε περισσότερο, καθώς προέβλεπε να ζητείται από το Κοινοβούλιο ειδική έγκριση για το διορισμό του Προέδρου της Επιτροπής πριν από τον

διορισμό των άλλων μελών της Επιτροπής. Το 1994, το Κοινοβούλιο καθιέρωσε επίσης τις ακροάσεις των προτεινόμενων Επιτρόπων. Με βάση τη Συνθήκη της Λισαβόνας ο υποψήφιος για την προεδρία της Επιτροπής πρέπει να επιλέγεται με βάση τα αποτελέσματα των ευρωπαϊκών εκλογών. Κατά συνέπεια, στο ψήφισμά του, της 22ας Νοεμβρίου 2012, σχετικά με τις εκλογές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου του 2014^[1], το Κοινοβούλιο κάλεσε τα ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα να προτείνουν υποψηφίους για τη θέση του Προέδρου της Επιτροπής, προκειμένου να ενισχυθεί η πολιτική νομιμότητα αμφοτέρων των θεσμικών οργάνων. Από το 2014 έχει τεθεί σε εφαρμογή η διαδικασία που αποκαλείται διαδικασία των «κορυφαίων υποψηφίων» (Spitzenkandidaten), βάσει της οποίας τα ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα, πριν από τις ευρωπαϊκές εκλογές, ορίζουν τους κορυφαίους υποψηφίους για τη θέση του Προέδρου της Επιτροπής (1.3.3).

B. Πρόταση μομφής

Η Συνθήκη της Ρώμης προέβλεπε ήδη τη δυνατότητα υποβολής πρότασης μομφής (που αποκαλείται και «πρόταση δυσπιστίας») κατά της Επιτροπής. Σήμερα, οι γενικές διατάξεις του δικαιώματος του Κοινοβουλίου να ψηφίζει πρόταση μομφής της Επιτροπής περιλαμβάνονται στο άρθρο 17 παράγραφος 8 της ΣΕΕ και στο άρθρο 234 της ΣΕΕ και στο άρθρο 234 της ΣΛΕΕ. Για την έγκριση της πρότασης μομφής, απαιτείται πλειοψηφία των δύο τρίτων των ψηφισάντων οι οποίοι αντιπροσωπεύουν πλειοψηφία των βουλευτών που απαρτίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η επιτυχής ψηφοφορία επί της πρότασης μομφής οδηγεί στην παραίτηση της Επιτροπής ως οργάνου, συμπεριλαμβανομένου/-ης του/της Αντιπροέδρου της Επιτροπής/Υπατου/Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφαλείας, όσον αφορά τα καθήκοντά του/της που ασκούνται στην Επιτροπή. Μέχρι σήμερα, το Κοινοβούλιο έχει ανεπιτυχώς προσπαθήσει ορισμένες φορές να χρησιμοποιήσει τις σχετικές υφιστάμενες ή προηγούμενες διατάξεις της Συνθήκης για την απομάκρυνση του Σώματος των Επιτρόπων.

Γ. Κοινοβουλευτικές ερωτήσεις

Κάθε βουλευτής μπορεί να υποβάλλει ερωτήσεις με αίτημα γραπτής απάντησης προς τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, το Συμβούλιο, την Επιτροπή ή τον Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατο Εκπρόσωπο της Ένωσης για την Εξωτερική Πολιτική και την Πολιτική Ασφαλείας. Σύμφωνα με το άρθρο 230 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή απαντά προφορικώς ή γραπτώς στις ερωτήσεις που της υποβάλλουν το Κοινοβούλιο ή τα μέλη του, και το Κοινοβούλιο ακούει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και το Συμβούλιο σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον εσωτερικό κανονισμό του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και στον αντίστοιχο του Συμβουλίου.

Κατά συνέπεια, οι κοινοβουλευτικές ερωτήσεις προσλαμβάνουν τη μορφή γραπτών και προφορικών ερωτήσεων, με ή χωρίς συζήτηση, και ερωτήσεων για την Ώρα των Ερωτήσεων.

Δ. Εξεταστικές επιτροπές

Σύμφωνα με το άρθρο 226 της ΣΛΕΕ, το Κοινοβούλιο έχει την αρμοδιότητα να συγκροτήσει προσωρινή εξεταστική επιτροπή για να διερευνήσει τις καταγγελίες παραβάσεων ή κακοδιοίκησης στο πλαίσιο της εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου.

---

[1] [EE C 419 της 16.12.2015, σ. 185.](#)

Το ίδιο άρθρο προβλέπει ότι οι λεπτομερείς διατάξεις άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων καθορίζονται από το ίδιο το Κοινοβούλιο, το οποίο ενεργεί, αποφασίζοντας μέσω κανονισμών, με δική του πρωτοβουλία μετά από έγκριση του Συμβουλίου και της Επιτροπής. Μέχρι την έκδοση ενός ανάλογου κανονισμού, το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων ασκείται σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία του 1995, η οποία προσαρτάται στον Κανονισμό του Κοινοβουλίου^[2]. Το Κοινοβούλιο έχει επανειλημμένα εκφράσει την ανάγκη βελτίωσης της επικοινωνίας και της συνεργασίας μεταξύ των τριών θεσμικών οργάνων, προκειμένου να είναι σε θέση να εκπληρώνει την εντολή του βάσει του άρθρου 226 της ΣΛΕΕ. Το 2014, ενέκρινε νομοθετικό ψήφισμα σχετικά με την πρόταση κανονισμού για τις λεπτομερείς διατάξεις που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο^[3]. Ωστόσο, οι διαπραγματεύσεις μεταξύ των τριών θεσμικών οργάνων σχετικά με την πρόταση βρίσκονται σε διαρκές αδιέξοδο. Κατά συνέπεια, τον Απρίλιο του 2019, το Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα^[4] στο οποίο εξέφραζε τη βαθιά του διαφωνία με τη στάση του Συμβουλίου και της Επιτροπής, που, μετά από τέσσερα και πλέον έτη άτυπων συνεδριάσεων, εξακολουθούν να εμποδίζουν την οργάνωση επίσημης συνεδρίασης, προκειμένου να συζητηθούν πιθανές λύσεις στα προβλήματα που εντοπίστηκαν. Στο ψήφισμά του, το Κοινοβούλιο θεωρεί ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν τήρησαν την αρχή της διοργανικής συνεργασίας και καλεί τα εν λόγω όργανα να επαναλάβουν τις διαπραγματεύσεις επί του θέματος με το νεοεκλεγέν Κοινοβούλιο.

Ε. Έλεγχος επί της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας

Στους τομείς αυτούς, το Κοινοβούλιο δικαιούται να τηρείται τακτικά ενήμερο και δύναται να απευθύνει ερωτήσεις ή συστάσεις στο Συμβούλιο. Η γνώμη του πρέπει να ζητείται σχετικά με τις κύριες πτυχές και τις βασικές επιλογές της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (ΚΕΠΠΑ) (άρθρο 36 της ΣΕΕ). Η εφαρμογή της διοργανικής συμφωνίας σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία, τη συνεργασία σε θέματα προϋπολογισμού και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση (2013/C 373/01) έχει επίσης βελτιώσει τις διαδικασίες διαβούλευσης για την ΚΕΠΠΑ, τουλάχιστον όσον αφορά τις δημοσιονομικές της πτυχές. Η θέσπιση του νέου ρόλου του Ύπατου Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας ενισχύει την επιρροή του Κοινοβουλίου, δεδομένου ότι ο Ύπατος Εκπρόσωπος είναι παράλληλα και Αντιπρόεδρος της Επιτροπής.

---

[2] Απόφαση 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Απριλίου 1995, περί των λεπτομερών διατάξεων άσκησης του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ΕΕ L 113 της 19.5.1995, σ. 1.

[3] Νομοθετικό ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για τις λεπτομερείς διατάξεις που διέπουν την άσκηση του δικαιώματος εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και την κατάργηση της απόφασης 95/167/ΕΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, ΕΕ C 443 της 22.12.2017, σ. 39.

[4] Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 18ης Απριλίου 2019 σχετικά με τις διαπραγματεύσεις με το Συμβούλιο και την Επιτροπή όσον αφορά τη νομοθετική πρόταση κανονισμού για το δικαίωμα εξέτασης των πραγμάτων από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, [P8_TA\(2019\)0440](https://www.europarl.europa.eu/press-room/en/answer-key-questions/20190418-01).

Προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου

Το Κοινοβούλιο έχει το δικαίωμα να ασκεί προσφυγές ενώπιον του Δικαστηρίου σε περίπτωση παραβίασης της Συνθήκης από άλλο θεσμικό όργανο.

Έχει το δικαίωμα να παρεμβαίνει, δηλαδή δικαίωμα να συμπαρίσταται σε έναν διάδικο, σε υποθέσεις που εκδικάζονται από το Δικαστήριο. Για παράδειγμα, άσκησε το δικαίωμα αυτό στην ιστορική απόφαση «Isoglucose» (υποθέσεις 138 και 139/79 της 29ης Οκτωβρίου 1980), με την οποία το Δικαστήριο ακύρωσε έναν κανονισμό του Συμβουλίου, επειδή το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωσή του να ζητήσει τη γνώμη του Κοινοβουλίου. Στο πλαίσιο της προσφυγής επί παραλείψει (άρθρο 265 της ΣΛΕΕ), το Κοινοβούλιο μπορεί να προσφύγει κατά άλλου θεσμικού οργάνου ενώπιον του Δικαστηρίου για παραβίαση της Συνθήκης, όπως συνέβη στην υπόθεση 13/83, στην οποία το Συμβούλιο καταδικάστηκε, επειδή είχε παραλείψει να λάβει μέτρα σχετικά με την κοινή πολιτική στον τομέα των μεταφορών.

Βάσει της Συνθήκης του Άμστερνταμ, το Κοινοβούλιο μπορούσε να ασκήσει προσφυγή ακύρωσης πράξης άλλου θεσμικού οργάνου μόνο στο πλαίσιο της προάσπισης των προνομίων του. Μετά τη Συνθήκη της Νίκαιας, το Κοινοβούλιο δεν οφείλει πλέον να αποδείξει ειδικό έννομο συμφέρον και συνεπώς μπορεί σήμερα να καταθέσει προσφυγή υπό τους ίδιους όρους με αυτούς που ισχύουν για το Συμβούλιο, την Επιτροπή και τα κράτη μέλη. Το Κοινοβούλιο μπορεί να είναι ο καθ' ου διάδικος, όταν η προσφυγή στρέφεται κατά πράξεως που έχει εγκριθεί βάσει της διαδικασίας συναπόφασης ή όταν μία από τις πράξεις του προορίζονται να παράγουν έννομα αποτελέσματα έναντι τρίτων. Το άρθρο 263 της ΣΛΕΕ επιβεβαιώνει κατά τον τρόπο αυτόν τη νομολογία του Δικαστηρίου στις υποθέσεις 320/81, 294/83 και 70/88.

Τέλος, το Κοινοβούλιο δικαιούται να ζητήσει προηγούμενη γνωμοδότηση από το Δικαστήριο σχετικά με τη συμβατότητα διεθνούς συμφωνίας με τη Συνθήκη (άρθρο 218 της ΣΛΕΕ).

Αναφορές (4.1.4)

Όταν οι πολίτες της Ένωσης ασκούν το δικαίωμα αναφοράς, απευθύνουν τις αναφορές τους στον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (άρθρο 227 της ΣΛΕΕ).

Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών (4.1.5)

Το Κοινοβούλιο διοργανώνει ακρόαση προκειμένου να εισακούσει τους υποστηρικτές επιτυχώς καταχωρισμένων ΕΠΠ, υπό την καθοδήγηση της Επιτροπής Αναφορών. Στις 17 Απριλίου 2019, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενέκριναν επίσημα τον νέο κανονισμό σχετικά με την Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών^[5] και επί του παρόντος αναμένεται η επίσημη δημοσίευσή του. Οι νέοι κανόνες θα τεθούν σε ισχύ από το 2020.

[5] <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/PE-92-2018-INIT/el/pdf>

Διορισμός του Διαμεσολαβητή

Δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας, ο Ευρωπαϊός Διαμεσολαβητής εκλέγεται από το Κοινοβούλιο (άρθρο 228 της ΣΛΕΕ) ([1.3.16](#)).

Eeva Pavy
01/2020

